

L'ESQUELLA

DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ARAGÓ, 290 - TEL. 23994

★
★
★
★
★
★
V I N T - I - C I N C C È N T I M S

Orxateria

KALDEERS

«INUTILS»

- Jo no vaig al front.
- Que ets estret de pit?
- No. Sóc estret de front.

PROFESSOR DOCTOR P. GALLARI

"Les meves observacions sobre el vermut amb sifon les olives i les anxoves..."

(PRIMERA EDICIÓ CORREGIDA I AUGMENTADA AMB TAPES)

El vermut amb sifon es pot prendre abans de menjar 170 menes diferents de queviures

El poeta Viura i el vermut

La terra dels medes produeix la fruita salutífera que dona el suc del vermut, el sabor persistent del qual ajuda a expulsar del cos les negres metzines de les darreres païdes i estimula l'esdevenidor dels àpats futurs.

L'arbre que dona el vermut és gran i s'assembla al llorer amb el que es confondria

ET CONEC, HERBETA!

Aquesta és la veritable planta de l'oliva per al vermut.

Es escadussera i només es cria als jardinetes dels ateneus llibertaris.

Fa unes olivetes que ja tenen fets els forats per a punxar-les amb l'escuradents.

si no els diferenciés el perfum i si no fos que el llorer no va mai acompanyat de retalls de pel·lícula i de monedes d'or amagades sota el suro del tap.

Els medes l'utilitzen com a aperitiu i per purificar l'alè dels joves decrepits i dels vells federals de tota la vida.

l'oliva i fa créixer les cues, manifestacions simptomàtiques de la «colitis».

L'olivera fa néixer l'oliva i l'oliva fa l'oli i l'oli fa fer cua per a obtenir-lo.

Es per això que ens guardarem ben bé prou de recomanar a ningú per naturista llibertario que sigui que prengui olives en dejú.

Es preferible que les prengueu als voltants del migdia amb vermut i... poques, que ara van cares.

ANTIFEIXISTES: PEN-SEU-HI!

Un tip d'anxoves mal païdes produeix als lectors de bona fe aquest fenomen de visibilitat pervertida que de vegades els fa creure que han estat mares accidentalment.

"Doctor Aníbal Potasa, médico por la Universidad de Riveira d'Afoz y presidente de la Sociedad Vegetariana de Portugal,

Certifico i juro pel meu títol i honra, usar cada matí aigua barrejada amb suc de vermut, i «aliñar» les amanides amb olives, durant trenta anys de la meua vida.

Així mateix, afirmo usar quotidianament

seba i all cru en els meus àpats crudívors i vegetarians.

Estic també d'acord amb tota la doctrina exposada pel professor P. Gallari en el seu llibre. «Les meves observacions sobre el vermut amb sifon, les

olives i les anxoves» (en la 3.ª edició de L'ESQUELLA). I per ésser cert, ho firma i certifica

Doctor Aníbal Potasa,

d'Esquina do Paraíso, Porto (Portugal).»

Dels temps dels medes és aquesta anècdota

Els medes ens van transferir al través de les generacions, de les guerres i de les crisis de la Generalitat aquesta anècdota que és la més clara observació per a definir la naturalesa antitòxica i intrascendent del vermut com a fórmula específica per a estimular l'apetit.

Diuen els medes que, un dia, un meda va entrar fent-se el discret a Bar Canaletes i va demanar un vermut sense olives.

El cambrer, ràpidament, sense vacil·lar

cions li va respondre amb energia:

—Haurà d'ésser sen-

se anxoves, car d'olives no en tenim.

Ho voleu més clar...!

L'OLIVA

L'oliva neix, com tot hom sap, de l'olivera. Neix fatalment i regularment menyspreant totes les teories llibertàries que sobre l'avortament han circulat en els darrers temps.

L'oliva ja neixia im-pàvida a l'hort de Get-semàn mentre les patrullles d'aquell temps

agafaven el fill de Déu i li estripaven el carnet per una mera denúncia de Judas Iscariot que fou el primer feixista del món.

L'oliva neix i creix animant al seu escalf ambicions, guerres i altres indústries de pau.

L'olivera fa néixer

Alerta, lectores...!

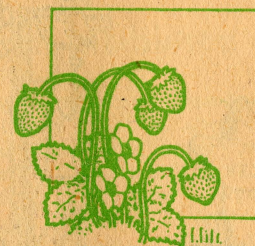
...No us malfieu ni us alarmeu, que això no és pas el que sembla, no.

Es la secció vertical d'una dent corrompuda per la fermentació demagògica d'una espina d'anxova.

"Sangre sucia, caries segura", no falla.

El secretariat

LIMONOFILIAS

DESMENTIMENT

Aquesta planta és aquella que molts lectors mancats de consciència marxista es pensen que produeix l'anxova.

Nosaltres volem aprofitar aquesta oportunitat de desmentir-ho.

Si hi ha algú que encara ho fa córrer, feu-lo agafar, que és un feixista.

LES ANXOVES

Les meves observacions sobre les anxoves són ensems més velles i més noves. Estan basades en les teories dels ases més savis de l'edat del ferro i dels fenicis de la revolució que estem vivint a hores d'ara els catalans que encara no hem desaparegut dels nostres respectius domicilis.

En principi els medes ja havien comprovat que una anxova és la meitat justa d'una sardina.

Els ases més savis de l'edat del ferro, que eren tan ases com els ases que ara patim, havien arribat a esta-

blir per la més elemental lògica experimental que l'anxova era una cuca que atacava l'oliva i se li menjava el pinyol...

Sobre aquests principis originaris de l'anxova no s'ha produït cap posterior observació que modifiqui essencialment els antecedents esmentats.

En canvi, l'anxova situada socialment en els darrers moments que vivim ha sofert derivacions consubstancials amb la qualitat específica que es dedueix d'haver estat col·lectivada.

Resulta que per aquest sol fet han de-

duït els fenicis de l'actualitat contemporània que s'ha de vendre a ral cada anxova.

Els magatzems de la conselleria de Proveïments les venen als expenedors a 12 pesetes la llauna de mil anxoves i els expenedors de vermut amb sifon venen les anxoves dessimuladament i com si fos de manera accidental a ral cada una, amb la qual maniobra contra-

revolucionària en trouen de cada llauna de mil anxoves que els ha costat 12 pesetes, 50 duros, o siguin 250 pessetes, que són 1.000 rals...!

Davant d'això la ciència naturista ha de callar.